

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN

72

-Aman şekerim,
ne kadar da
kıskançmışsın'.

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Edremit'ten Bay C.A. yazıyor :

"İmam Farabî hazretleri öğrenciliğinde her sabah köyünden, eşeğine kitaplarını yükler, şehirdeki, medreseye öğrenime gidermiş. Bir gün eşkiya yolunu keser. Alınacak, değerli şey bulunamayınca eşkiyanın başkanı,

-Hoca, Hoca! der, bilgini eşşeğe taşıtıp da boşuna hayvanı yorma kafanda taşı bilgini! Bir daha kitaplarını eşşeğe taşıtıp zahmet edersen, bütün kitaplarını yakarım...

Hocalar eskiden kitaba bakmak gereğini duymadan öğretirlerdi.

Şimdiki öğretmenler, ertesi gün öğrencilerine verecekleri dersi bile kitaptan çalışıyorlar. Siz ne dersiniz ?

Markopaşa :

Eşşeğe kitap taşıtıp zahmet vermek espri olarak güzel gibi geliyor

Üstü operatör, gördün mü, anestezi yapmadan nasıl da ameliyat ediyor!

ama, eşkiya sözüne uyup kitapları bir yana atmanın gereğini hiç anlamadım. Önemli olan, insan kafasının, kitaptan öğrendiklerini terkip ve tahlil edebilecek bir kültür laboratuvarı olmasıdır. Böyle olmadıktan sonra, bir insan kitapları ha eşşegin sırtına yüklemiş, ha kafasına doldurmuş, ne farkı var? Ben, kitabı okuyup hazırlanan öğretmenden yayanayım.

Tahtakale'den B. Mordehay Kohen adıyla bir okur yazıyor :

"Sayın paşam,

Bendeniz okumuş deyilim ama evelallah Tahtakale Üniversitesi'ndenim. Bizim memleket yeri kalmış, yelişmemiş, oteki yelişmiş memleketler yibi nasıl yelişebiliriz, nasıl kalkınabiliriz diye soylüyor herkes bir türlü.

Bana kalırsa biz yeri kalmaya mahkûmuz. Neden dersin, çünkü biz ne kadar ilerlersak onlar da o kadar belkim daa da fazla bilem ilerlemez mi? Öyleysa ne kadar zaman yeçsa biz yine onlara yore yeride kalmış olacayız. Öyle deyil mi? Biz bir yandan yelişirken onlar da obür yandan yerinde sayarsa o zaman belkim yeri kalmışlıktan kurtuluruz. Hakli deyil miyim ?

Markopaşa :

İç da hakli deyil sin. Çünkü, dünya portakal yibi yuvarlaktır. Onlar onde yide yide biz yeride kala kala bir yun yelecek, onlar dünyayı dolaıp bizim arkamızda kalacak. İşte o zaman ilerde yitmiş olacayız, onlar da yitmiş olacaklar. Ananın nüzü... em da boku bo-

Başyazı

HAVAYI BOZANLAR

Yazan : D. KIRAT

Bugünkü iktidar - ki sandıktan çıkmadır - hiç şüphesiz, memleketin temel meselelerine, temel davalarına ve memleketin temeline el atmış bulunmaktadır.

İktidarın sandıktan çıkmış olmasını telmih ederek bazı bozguncu muhaliflerin "Onları, çıktıkları yere sokacağız!", yada "Sandıktan çık - tılar ama sandukaya girecekler!" gi - bi kuru tehditlerine iktidar pabuç bırakacak gibi görünmemektedir. Şunu iyi bilsinler ki, iki kere iki kaç eder? Dört eder. İyi ki söyledin bi - rader! Hadi Sülüman, Ali, Şevket, mevket, hep beraber!... Biz iyiyiz, sizden ne haber?

Muhterem Zübük Hasan Bey (Hasan Bey de mî kim? Bizim Ha - san yahu... Haa, o mu, şuna Zübük Hasan desene be!) demiştir ki: "Bilcümle, bittabi bizatihi ve bila - kis rejimi yıkmaya matuf davra - nışlar anayasanın sınırları içine çekilecektir!"

Demek ki, ne olacakmış? Bu ne

•-BESMELE-•

Müzevirin biri bir gün, Şey - hülislâm İbn-i Kenal'e, Şair İşretî'yi çekiştirmeye başlamış -Efendimiz, Şair İşretî, şa - rap içerken besmele çekiyor - nuş.. Bu ne demek? Küfür değil mi bu? Cezalandırılması gerek - mez mi?

İbn-i Kemal, iftirasını ada - mın ağzına tıkamış:

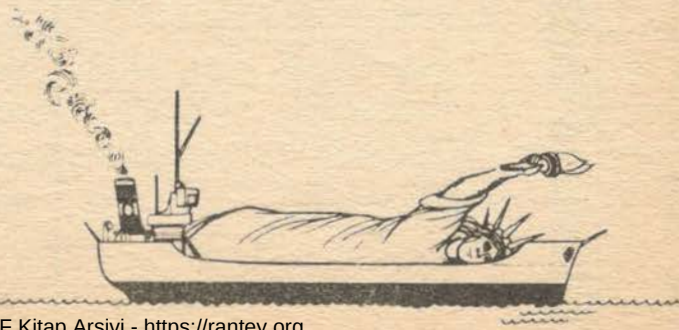
-Ben İşretî'yi çok iyi tanı - rım, o su içerken bile besmele çekmez.

demektir? Biz, bozguncuların, "A - nayasayı çiğnemek, Amerikan çikle - ti çiğnemeye benzemez!" gibi söz - lerle memleketin havasını bozmaya çalıştıklarını çok iyi bilmekteyiz. Esasen kalörifer bacalarından çıkan dumanlardan bozulmuş olan Anka - ra'nın havasını ve bir de midye ta - vasını beğenmeyenlerin bizim ara - mızda yeri, tavan arasında değeri yoktur ve hiçbir zaman da olamaz!

"Görünen kılavuz köy istemez!" diye bir atasözü vardır hani... İşte onun gibi, bozguncuların maksadı da açıkça görülmektedir. Ne istiyor - lar yani? Onlar mı daha iyi bilir, yoksa biz mi? Elbette biz!... Bunu saymıyoruz, yine bekleriz... (İmza: Tımarhanede Rıza)

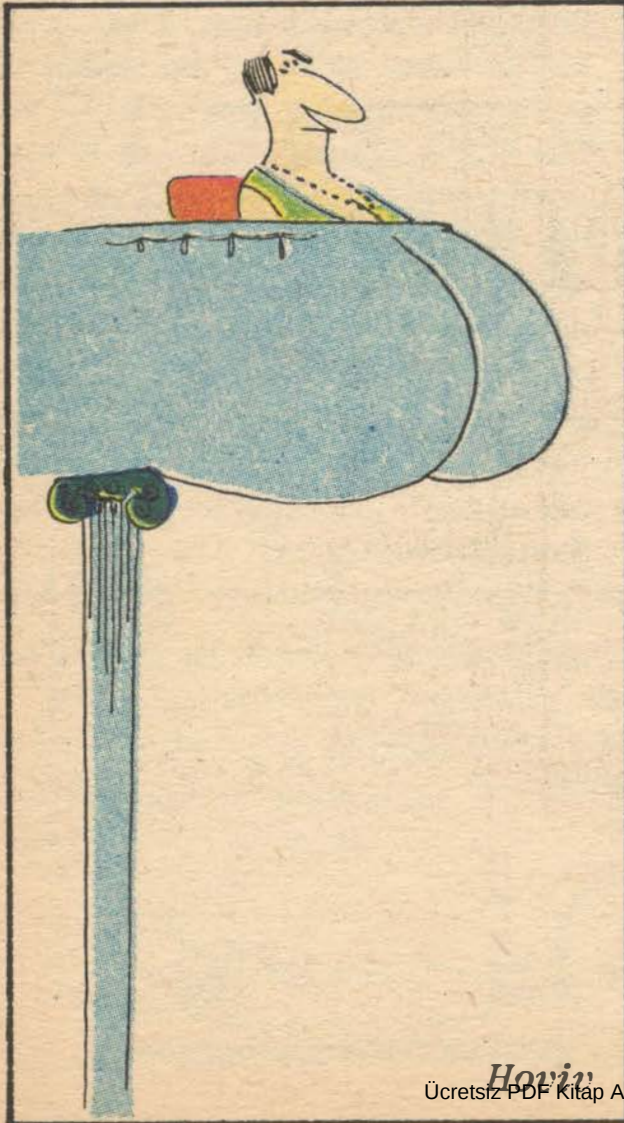
Leonardo Vadillo Paulsen (Mexico)

Amatör hokkabaz

Stephan Leacock

Kimi insanlar vardır ; sevdik -
leri yenibişeyi öğrendiler mi,
kendilerini onun büyüüne kaptırı -
verirler. Bizim amatör hokkabazı -
mız da işte böylelerinden biridir.
Öğrendiği de, bir deste oyun kağıdı
içinden seçeceğiniz kağıdı bulmak -
tır. Kiminle, nerede, ne zaman kar -
şılaşırsa, hemen yeni öğrendiği bu
numarayı tekrarlıyor Siz de, bu a -
matör hokkabazın arkadaşısınız
diyelim. Onu bu sıkıcı huyundan vaz

geçirmek istiyorsunuz. Aşağıda gös -
terilen yöntemi uygularsanız, arka -
daşınız bu huyundan vaz geçer.

Amatör hokkabaz, elini sinsice
oyun kağıtlarının üstüne koyarak
sordu :

-Hokkabazlık bilir misiniz ? Ben
bir sürü bilirim. Çekin bir kağıt !..

-Teşekkür ederim, istemem...

-Demek istiyorum ki... Çektiği -
niz kağıdın hangisi olduğunu size
söyleyeceğim. Haydi, alın bir kağıt !

-İstediğimi mi ?

-Evet, evet...

-Hangi renkte olursa olsun, öyle
mi ?

-Evet...

-Maça, karo, kupa yada sinek ol -
sa olur mu ?

-Olur canım, hadi ama, alın bir
kağıt...

-Peki öyleyse, maça asını alı -
yorum.

-Canım, destenin içinden bir ka -
ğıt alacaksınız.

-Verin desteyi bana...

-Buyrun. İçinden bir kağıt aldı -
nız mı ?

-Evet, kupa üçlüsünü... Anla -
mış mıydınız ?

-Allah allah... Çektiğiniz kağıdı
bana söylemeyeceksiniz. Hadi bir
daha deneyelim. Çekin bir kağıt...

-İyi, aldım.

-Şimdi onu destenin içine ko -
yun... (Flip-filap, flip-filap.. Klik !)
Hoop ! Ne sihirdir ne keramet. (Gu -
rurla) Bu muydu seçtiğiniz ?

-Bilmem. İyice görmemiştim...

-Aaa! Ama siz oyunu bozuyor -
sunuz. İyice bakın da seçtiğiniz ka -
ğıdı hatırlayın. Hadi, baştan ! Alın
bir tane...

-Peki, aldım işte... (Flip -filap,
flip-filap, flip-filap, klik!) Çektiği -

niz kâğıdı destenin içine koymuş muydunuz ?

-Yooo...Cebime sakladım.

-Hay Allah...İyi dinleyin : Bir kâğıt alın,iyice baktıktan sonra onu desteye karıştırın ! (Flip-flap, flip-flap, flip-filap...Klik...) Buyrun , işte sizin seçtiğiniz kâğıt !...

-Yooo, benim seçtiğim bu değil !

-Değil mi ? Hayret ! Olamaz... Oysa evdekilerin hepsine denedim , oldu.Hadi bir daha...Alın bir kâğıt...Ne yapacağınızı iyice anladınız değil mi ?

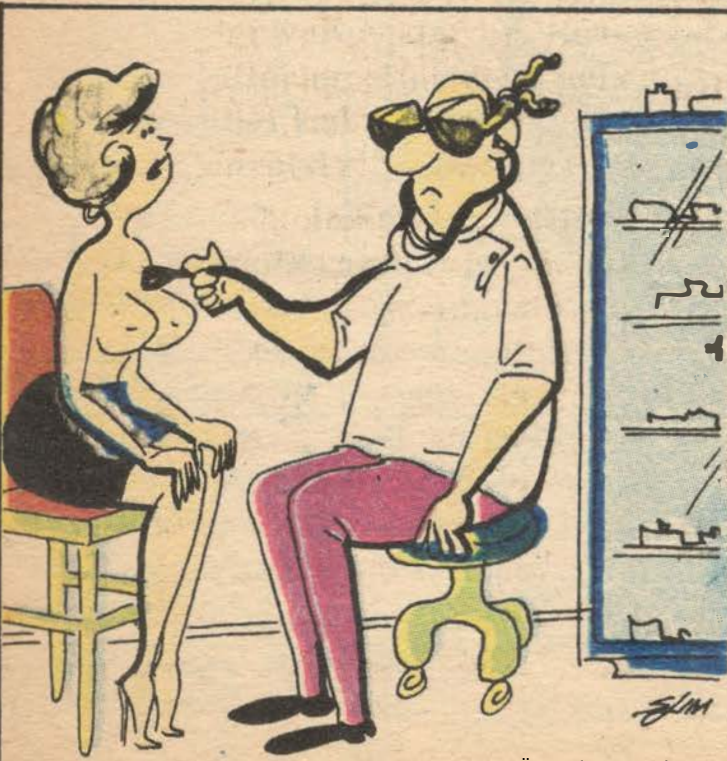
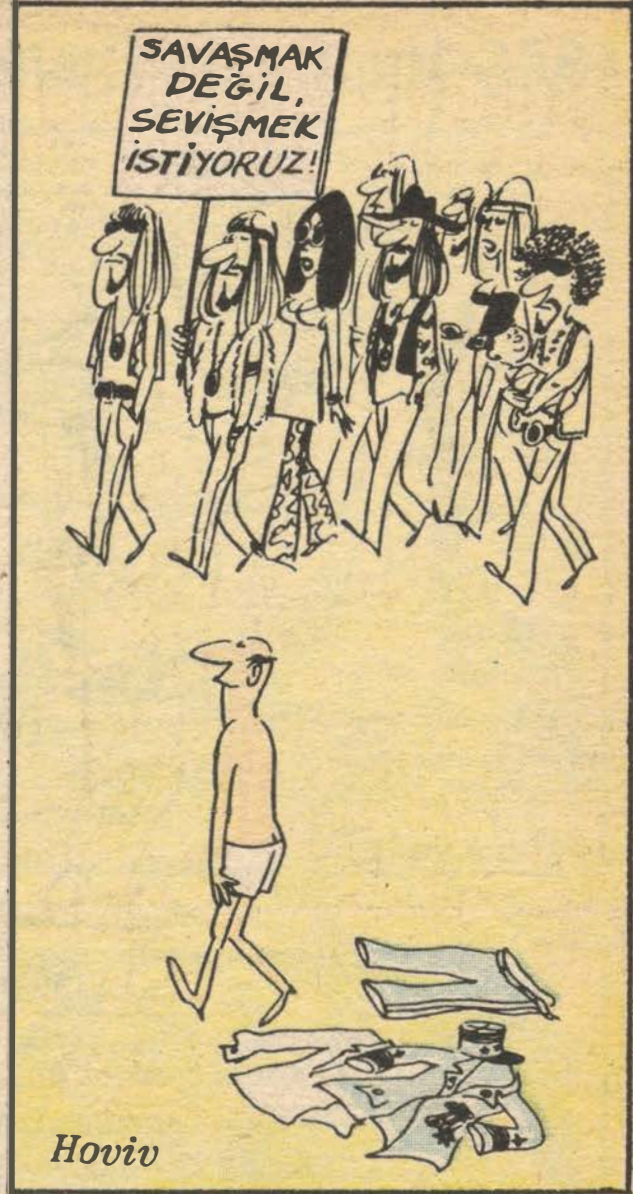
-Evet, anladım...

-Tamam... (Flip-filap, flip-filap, flip-filap...Klik...) İşte, sizin seçtiğiniz kâğıt...

-Yooo...Bu da değil !

-Ne ? İmkânsız !...Olamaz...

-Durun dostum, sinirlenmeyin! Neden o kadar kızdınız ? Dinlenin biraz balkonda...Kolonya ister misiniz ? Canım başka bir gün yine denersiniz...Demek gidiyorsunuz ... Peki...Güle güle, yine beklerim...

HALKA OLDU

Gemi mehtaplı bir gecede yol alırken, kaptan da, dümenci de uyuya kalmışlar, gemi de kumsal kıyıya oturmuş. Acemi denizci olan gözcü tayfa hemen kaptan köprüsüne gelip uyuyan

-Efendi kaptan, uyan ! Cemi oturdi.. demiş.

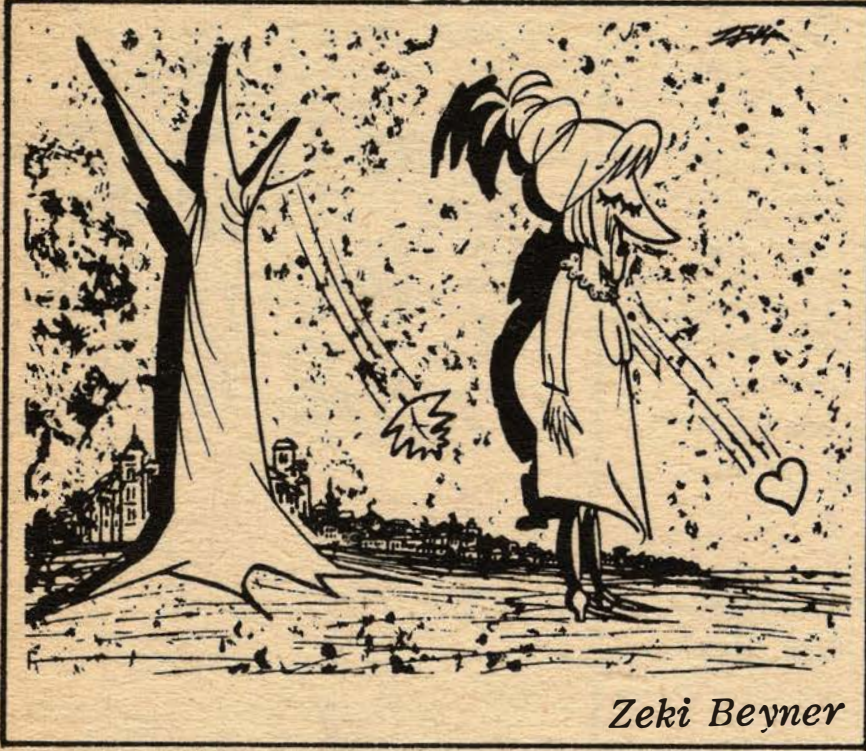
Zorla uyanan kaptan yarı uyukulu, kısık gözle sormuş:

-Haçan nerden anladun cemunun oturduğuni ?

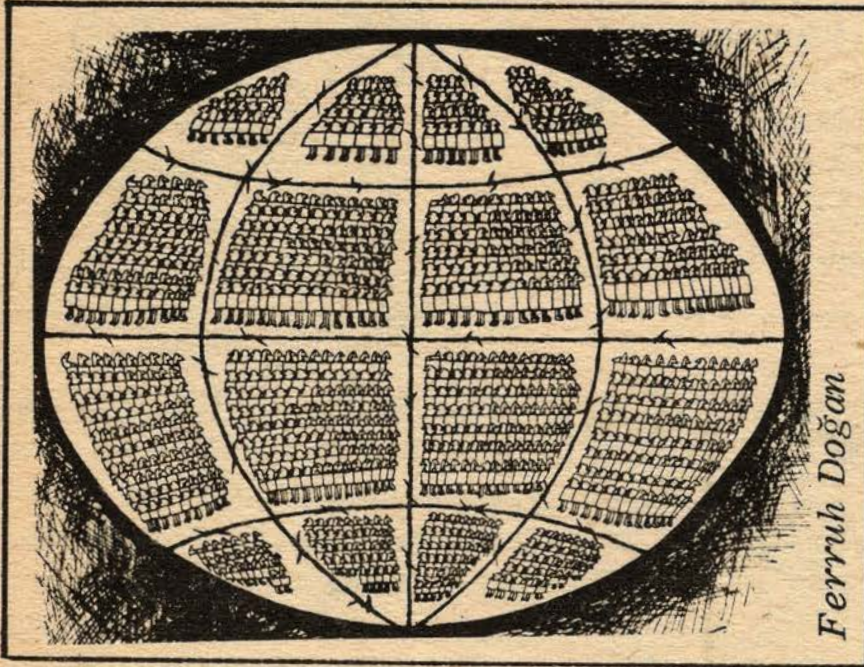
Yol alırken arkada iz bırakmıyacağımı düşünen gözcü kendi anlayışına göre cevap vermiş:

İşadun da halka oldu.

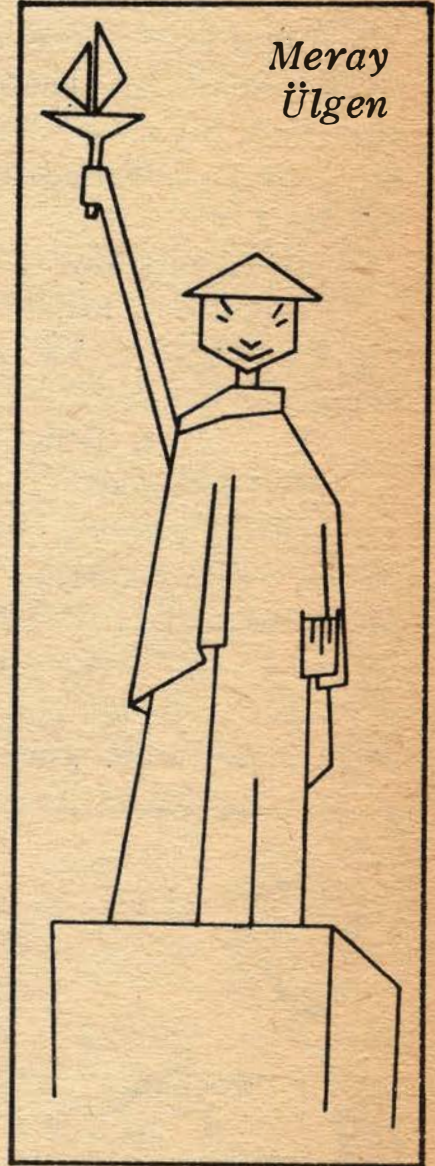
1969 Montreal "Canada,, Yarışmasına katılan Türk Karikatürcü lerinin eserleri

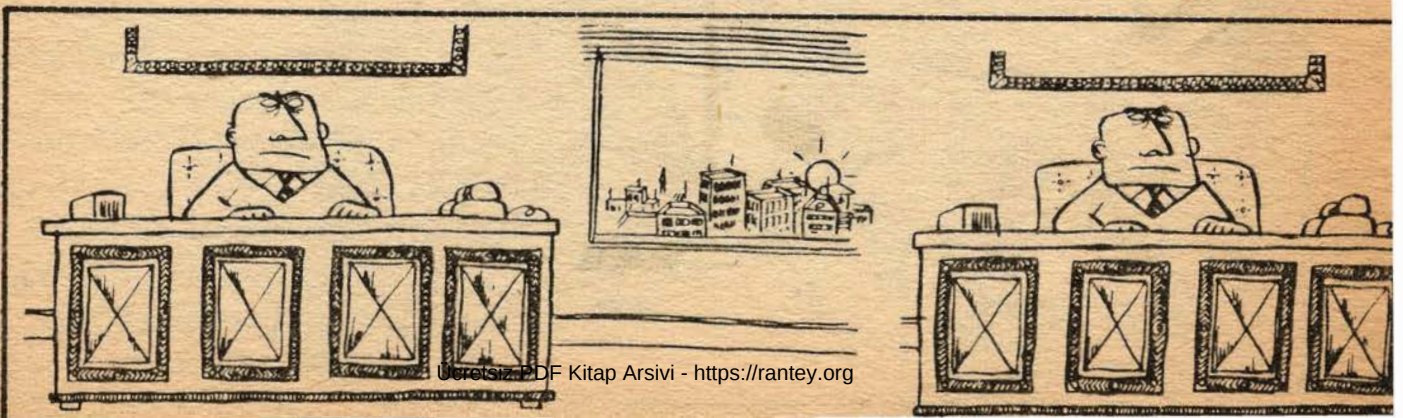
Zeki Beyner

Ferruh Doğan

Meray
Ülgen

Nehar Tüblek

ERDOĞAN

Erdoğan Özer

Yurdağın Göker

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

1969 Montreal yarışması karikatürlerinden

GEÇ KALMAK

Malaparte, "KAPUTT" adlı kitabında şöyle bir anektod anlatıyor.

"Yaz epeyce ilerlemişti. Laponya'ya somon avı bakımından oldukça geç varacaktık. Türkiye Elçisi, Ağah Aksel gülererek, geç kalmanın, diploması hayatının sayısız zevklerinden biri olduğunu hatırlattı. Aksel'in anlattığına göre, Paul Morand Fransa'nın Londra Büyükelçiliğine sekreter atandığı zaman, onun ne kadar tembel olduğunu bilen Büyükelçi Cambon kendisine şu tavsiyede bulunmuş:

"Azizim, büroya istediğiniz saatte gelin, ama daha geç kalmayın."

....Ağah Aksel'den kanyaga bavyeren bir genç Türk diye sözederdi De Foxe. Birgün Anita "Gerçekten siz genç Türkler'den misiniz?" diye sormuş ve şu cevabı almıştı:

"Gençken, heyhat, çok daha fazla Türktüm".

İtalyan yazarı Curzio Malaparte, 1944'te yayınladığı Kaputt adlı romanında, İkinci Dünya Savaşı'nda tank olduğu olayları anlatmaktadır. Bu romandan alınan Camgöz'ü, kara mizah türünün iyi bir örneği olarak sunuyoruz.

Curzio Malaparte
(1898-1957)

Curzio Malaparte'den bir hikâye:

CAMGÖZ

1941 yılının sonbaharında Ukrayna'da, Poltava yakınındaydım. Bölgede partizanlar kaynaşıyordu. Partizan çete-

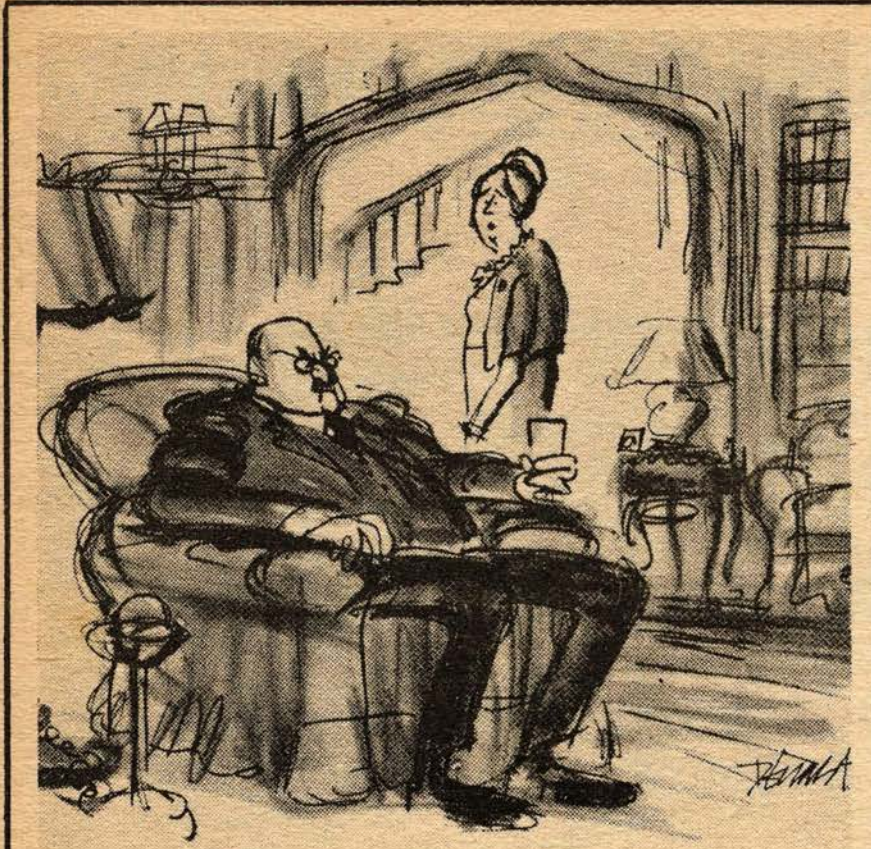
leri Dnieper boyundaki bataklıklarda, ormanlarda dolaşıp duruyorlardı. Eski köylerin yıkıntılarından, çukurlardan, çalıklar arasından, aniden makineli tüfek takırları, tüfek sesleri yükseliyordu. Sonra bir den sessizlik çöküyordu: Muazzam Rus orasının o monoton, sağır ve yavan sessizliği...

Bir gün bir Alman subayı topçu konvoyunun başında bir köye girdi. Köyde tek bir canlı yoktu, evler çoktan terk edilmiş gibi görünüyordu. Kolhozun ahırlarında hâlâ boş yemliklere bağlı yüz kadar at yere serilmişti. Açlıktan ölmüşü atlar. Alman subayı bu ıssız evleri, kapı önlerindeki samanları, ardına kadar açık pencereleri, boş ve dilsiz odaları, ıdela korkuyla, seyrediyordu. Kırk yaşlarında kadeş saçları ağarmaya başlamış bir adamdı.

Rüzgâr çıkmıştı, ağaç dallarında asılı Yahudiler riizgârda

1969 Montreal Karikatür Yarışması büyük ödülünü kazanan (5 bin dolar) Ewert Karlsson'un karikatürü : Stockholm.

-O kadar çabuk cesaretin kırılmasın sevgilim. Belki de Başkan Nixon bir yerde daha savaş çıkarır, o zaman işlerin açılır hemen...

sallamp duruyorlardı

Konvoy köyün içinde durdu. Askerler atlarına su bulmak için, bahçeler arasındaki daracık yollara yayılıverdiler. Tam o sırada subay, safsarı bir yüzle koşarak geldi. Subay hızla geçerken kapı eşiklerinde çömelmiş askerlerine kırbacının ucuyla dokunuyor:

-Durma, yürü! diye bağıırıyordu.

Derken askerler arasında bir kelime dolaştı: "Tiflis!" Bu ürkütücü kelime kon-

voyu bir baştan bir başa geçti. Askerler hemen yerlerini aldılar ve konvoy hareket etti. Topçular geçerken, evlerin açık pencerelerinden görünen cesetlere dehşetle bakıyorlardı.

... Birden köyden doğru bir silâh patladı ve kurşun subayın kulağının dibinden vizildadi.

-Dur! diye bağırdı subay, konvoy durdu.

Arkadaki makine-
litüfeklerden biri der-
hal köyün evlerini ta-

ramaya başlamıştı .. Köyden gelen parti-
zanların ateşi de şid-
detleniyordu. İki top-
çu vurulup düştü.

Subay bağırdı:

-Topların başına!
Temizleyin şunları!

Yangın bombaları bir kasırga gibi çöküyordu köyün üstüne. Duvarlar çatırdıyor, çatılar deliniyor, ağaçlar kökünden sökülüyor, yerden göğe doğru bir duman bulutu yükseliyordu. Sonunda köy bir ateş, bir alev yığını haline geldi. Derken partizanlar, elleri havada, duman ve alevler arasından dışarı uğradılar. Kimisi yaşlı ama çoğu gençti. Aralarında bir de kadın vardı..

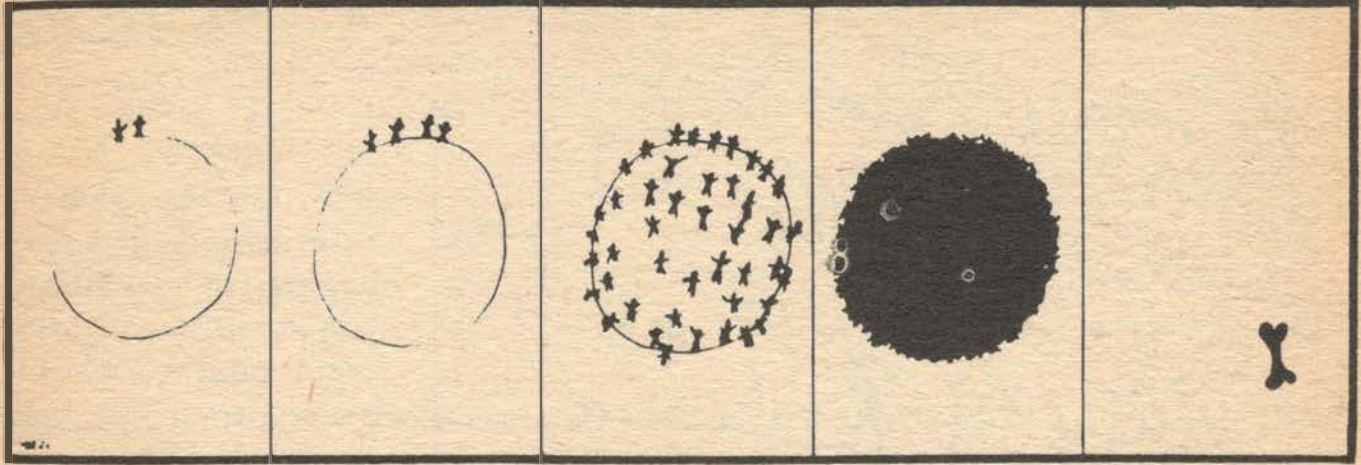
Subay eliyle bir gözünü oğuşturdu.

- Hepsini kurşuna dizin! dedi.

Eliyle durmadan gözünü oğuşturması da belki sıkıntısından dandı.

- Ateş! diye bağırdı.

Askerler maki-
neli tüfeklerini partizanların üstüne boşalttılar. Sonra subay yere yuvarlanan vücutlara baktı, kırbacıyla bir işaret yaptı. Kendisi de tabancasının bütün kurşunlarını cesat yığı-

nının üstüne boşalttı.

Kafile yürüyüş düzenine geçti, ilerlemeye başladı. Atların nal sesleri ovanın çamurlarında boğulmuştu ki, birden bir kurşun vızıldadı.

- Dur! diye bağırды subay.

Kafile yine durdu. Kuyruktaki bataraya yine köy üzerine ateşe başladı. Bütün makineli tüfekler zaten alevler içindeki evleri tarıyordu ama köyden gelen muntazam aralıklı tek tek tüfek sesleri de hâlâ kara duman bulutunu delmeye devam ediyordu. Subay,

- Bir tek ateş sesi bu, köyde yalnız bir kişi var... dedi..

O anda bir gölge elleri havada koşarak kara duman bulutlarından sıyrıldı. Askerler partizanı yakaladılar, iterek subayın önüne getirdiler. Subay eğrinin üstüne

partizana baktı,

- Bir çocuk! dedi alçak sesle.

Bir çocuktu bu en çok on yaşında bir çocuk. Zayıftı, acınacak haldeydi. Elbisesi paramparça, yüzü kapkaraydı... Saçları kavrulmuş, elleri yanmıştı.

Subay attan indi, dizginleri bileğine doladı, çocuğun karşısına durdu. Onun da Berlin'de evinde tam bu yaşlarda bir oğlu vardı. Yok, Rudolf belki bir yaş daha büyüktür. Bu, iyice çocuk...

İki adım ötede bir tercüman hazırda bekliyordu.

Subay birden çocuğa eğildi, köyde başka partizan olup olmadığını sordu. Tercüman soruyu çok sert tekrarladı.

- Hayır! diye cevap verdi çocuk.

Askerlerimenden ateş ettin?

bunu, neden bana soruyorsun?

Çocuğun sesi sakin ve açıktı, hiç korku duymadığı belliydi.

Subay bir işaret yapınca çavuş çocuğu kolundan yakaladıta - bancasını çekti.

- Hayır, burda yapma, dedi subay, daha uzağa götür!

Subay çocuğun önünde durup sessizce yüzüne baktı, sıkıntı dolu bir sesle,

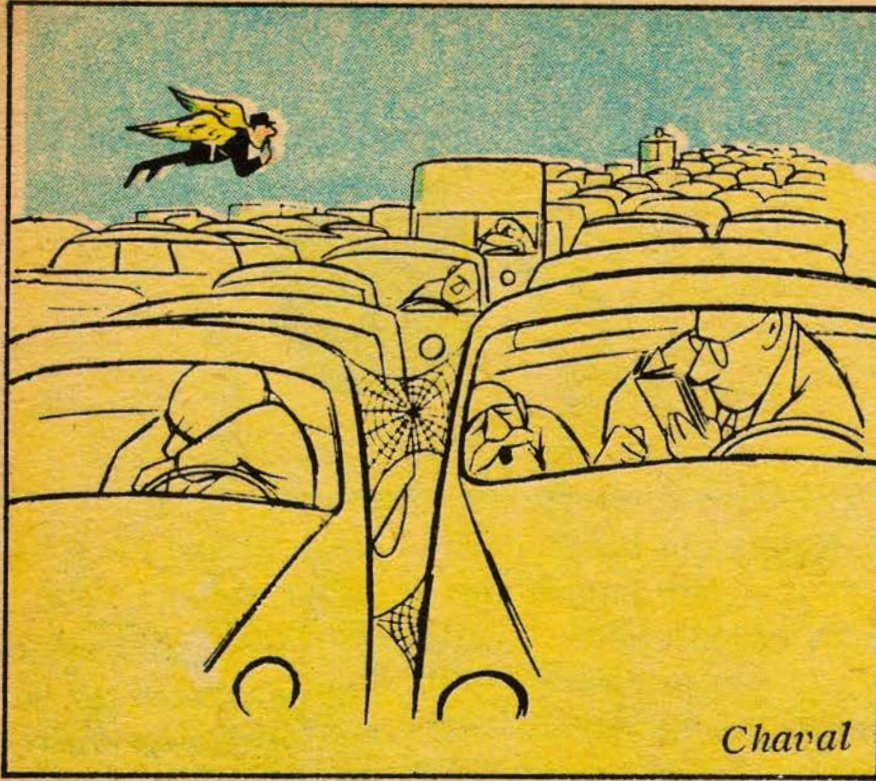
-Dinle! dedi, sana kötülük etmek istemiyorum. Benim gözümün cam olduğu kolay anlaşılır. Hiç düşünmeden hangi gözümün cam olduğunu söyleyebilirsen, serbest bırakırım seni.

Çocuk hiç duraksamadan,

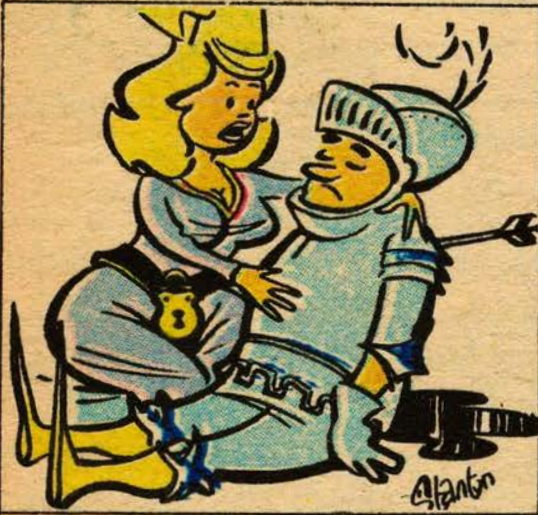
- Sol göz! dedi.

- Nasıl bildin?

- Çünkü iki gözünden soldaki daha

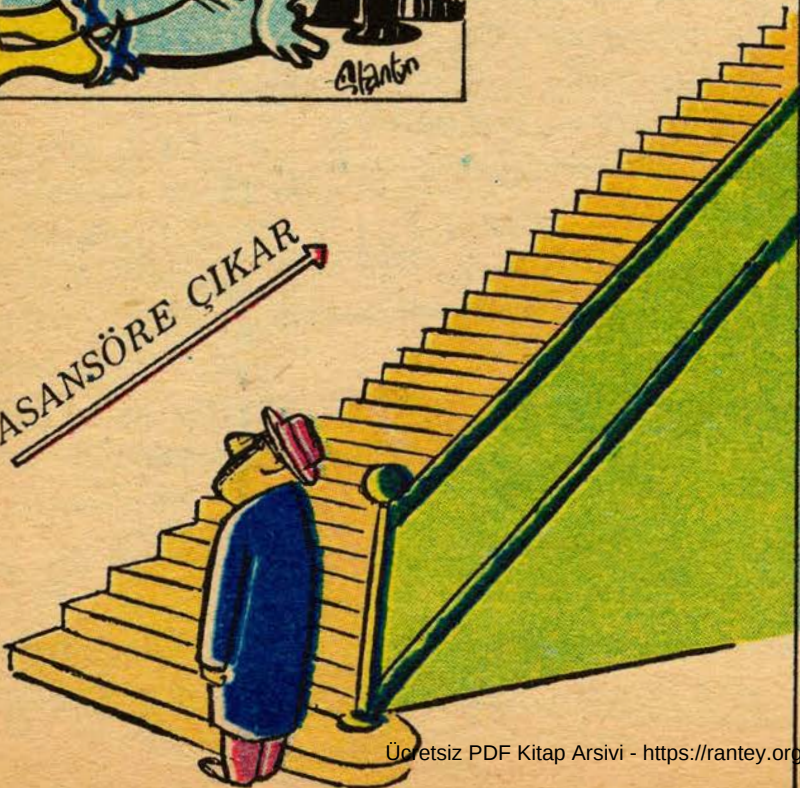

Chaval

-Çabuk,
anahtarı
nereye
sakladığımı
söyle.

ASANSÖRE ÇIKAR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BİR SİZDEN

İSYAN MI?

14 temmuz 1789 ge-
cesi, dük de Liancourt,
atına atlayıp doludizgin
Versailles sarayına gel-
miş, o günkü olayları
krala anlatmak istemiş-
ti. On altıncı Lui uyu-
yordu. Güçlkle uyan-
dırdılar.

Liancourt

-Haşmetlim, dedi,
Bastille zaptedildi, ko-
mutanını öldürdüler, kel-
lesini bir sırığa taktı-
lar, şehirde dolaştırı-
yorlar.

Kral uyku sersemi
dili dolaşarak sordu:

-Yani, ne demek? Bu
bir isyan mı?

Liancourt

-Hayır haşmetlim, de-
di, ihtilâl, ihtilâl !...

YERĞİ

Churchill, bir ko-
nuşmasında söz arasın-
da Atlee için şöyle de-
miş:

-Boş bir araba dur-
du, içinden Atlee çıktı!

YARDIM

Türk sahnesinin eski emektarı Holas efendi bir tarihte Trabzon'a gitmişti. Zamanın valisi, tiyatroyu seven ince bir adammış. Temsillerin hiç birini kaçırmaz, hepsine gider, on beş gün sonra oyunlar bitince Holas efendiyi çağırıp sorar:

-Buradan İstanbul'a mı?

-Hayır efendimiz, Giresun'a...

O tarihte Giresun vilâyet değil, mutasarrıflıkmış. Hemen baş kâ-tibi çağırıp bir mektup yazdırır:

"Hamili tezkere Holas efendi ve arkadaşları Giresun'da temsiller vereceklerdir. Kendilerine elinizden geldiği kadar yardım etmenizi rica ederim."

Holas efendi, Giresun'a varır varmaz iki arkadaş ayırır, sahnede kont ve baron rollerine çıktıkça giydikleri tüyü dökük siyah elbiselerini sırtlarına geçirirler, mutasarrıf beyin huzuruna çıkarlar:

Mutasarrıf bey, Babıâli terbiyesi görmüş nazik, utangaç, çelebi bir adamdır. Sanatkârları kabul eden vali ne-

şanın mektubunu alır, zarfı hürmetle açar ve ceketini ilikleyerek dikkatle okur.

Sanatkârlar mutasarrıf beyin karşısında el pençe divan durmaktadırlar.

Mutasarrıf bey mektubu birkaç kere okuduktan sonra karşındakilerin yüzlerine dalgın dalgın bakar, düşünür, yutkunur.

Bu, belki yarım saat sürer. Mutasarrıf bey efendi, yüzündeki endişe gittikçe artarak mektubu yeniden okumakta ve yeniden karşı-

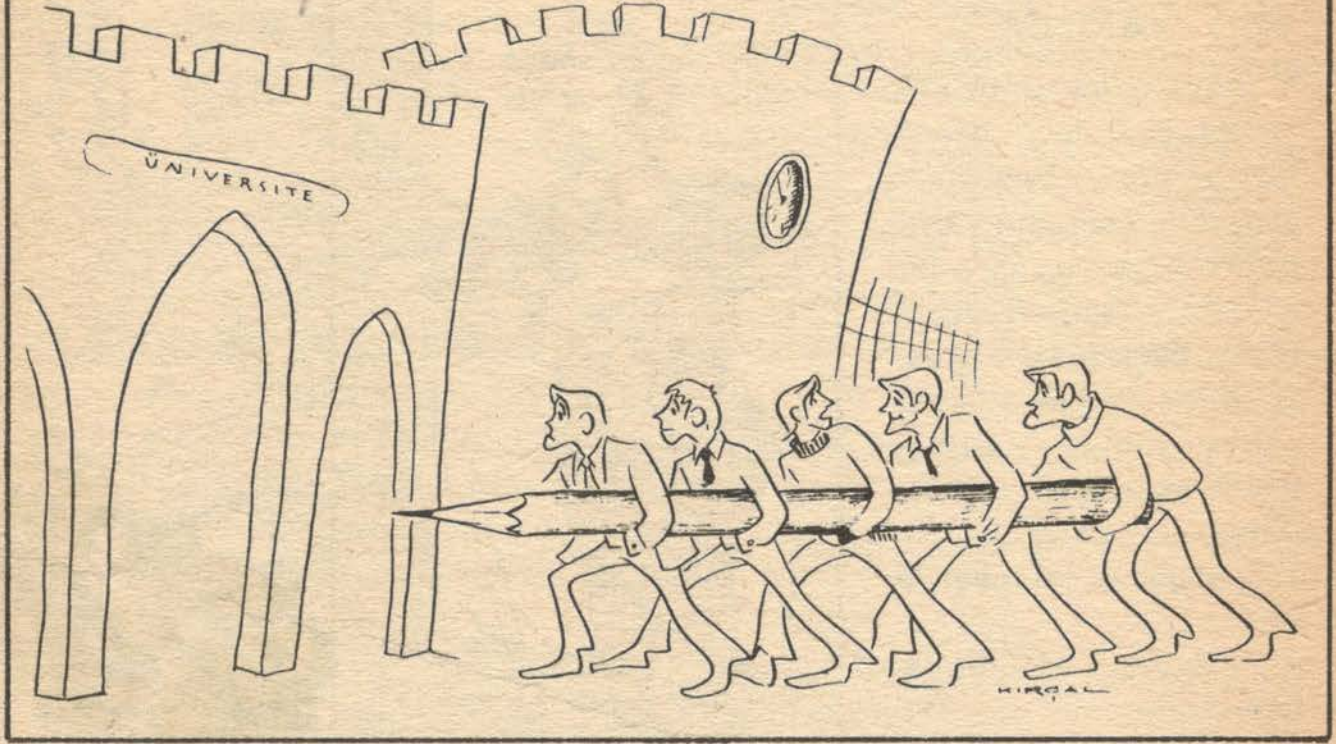
zun, korkak korkak bakmaktadır.

Nihayet her şeye karar vermiş bir insan ciddiyetiyle ayağa kalkar, mektubunu öpüp başına koyar ve ağlarca-sına mırıldanır:

-Vali paşa hazretleri sizlere elimden geldiği kadar yardım etmemi emir buyuruyorlar. Emirleri başım üstünde. Ancak bendeniz hayatımda bir kerecik olsun sahneye çıkmış değilim, hiç oyun oynamasını bilmem!

OKUR KARİKATÜRLERİ

Yarışma Fıkraları

İstanbul (Beyoğlu) Avusturya Lisesi, Hazırlık B. Öğrenci Ömer Karatekin yazıyor:

141 TISLIYA TISLIYA

Ortaokulun birinci sınıfında ilk matematik dersinde öğretmenimiz, köy okulundan gelmiş bir arkadaşımızı derse kaldırdı.

-Sekiz yaz !

Yazdı.

-Altına dokuz yaz !

Yazdı.

-Şimdi sekizden dokuzu çıkar !

Öğrenci kara kara düşünmeye,

Öğretmen,

-Ne oldu, çıkmıyor mı? deyince arkadaşımız,

-Öğretmenim, dedi, çıkmasına çıkar emme birez tıslıya tıslıya çıkar diye cevap verdi.

Bakırköy (İstanbul) - Bahçelievler, Magirus olobüs fabrikası Yük. Mak. Teknikeri Günaydın Yurttaş yazıyor:

142 DALGA GEÇİYOR

Bakkal dükkânına giren bir kekeme,

-Ba ba ba babana bi bi bi bir bafra ver !

Bakkal da,

-Pe pe pe peki... deyif Bafra cıgarasını verirken bir başka müşteri,

-Şurdan bir Yeni Harman verir misin? der.

Bakkal,

-Yeni Harman kalmadı beyim...

Bakkalın çok düzgün konuştuğunu gören kekeme bağırır :

-Se se se sen be be benimle alay mı e e ediyorsun?

-Se se se seninle alay etmiyorum, o o o onunla da da dalga geçtim...der.

Yenişehir (Ankara) - Ankara Koleji Lisesi I-J 540 Mehmet Kiroğlu yazıyor:

143 HELE DİNLENSİN

Köylü delikanlı, İstanbul'a ça-
lışmaya gidip dönen hemşerilerinin
"İstanbul'un taşı toprağı altın" de-
melerine hiç de inanmıyordu. Ama
kendisi de İstanbul'a geldiği daha
ilk gün tirenden iner inmez yerde
bir elli liralık görünce, "Demek, de-
dikleri doğruymuş..." dedi. Eğilip
parayı yerden alacakken vaz geçti.
"Ne gereği var... Daha ilk günden
çalışmaya başlayacak değilim ya...
Hele birkaç gün dinleneyim..."

VAN - Bahçivan Mah. Eski Banka Sok. No : 5 Nurhan Beyhan yazıyor :

144 HAFİF SALLA

17 şubat 1970'de Van'da büyük
deprem olduktan sonra, sarsıntılar
şiddetli olmamakla birlikte bir sü-
re daha sürmüştü. Depremden evi
yıkılan çok yoksul bir köylüyü ve a-
ilesini, bir akrabası kendi evine
misafir etmişti. Deprem kesilince
bu misafirlik de bitecekti. Sıcak bir
evde karınları doyan, rahata kavu-
şan yoksul köylünün bir gün şöyle
dua ettiği duyulmuş :

-Hey ulu Tanrım, hiç depremi
kesme ! .Salla salla ama çok hafif
sallama, hafif hafif salla...

Niçin girmiyor?

Kimi okurlarımız ,yayınla-
nanlardan daha güzel
fıkralar gönderdikleri halde ni-
çin fıkralarının yayınlanmadı-
ğını soruyorlar.Haklıdırlar. Fık-
raları güzeldir,ama yayınlan-
mıyor.Çünkü...En iyisi bir iki
örnek verelim:

Doğu Anadolu'nun bir dağ
yolunda iki köylü yol üstünde
gördükleri bir ölünün heybesin-
de bir kuru ekmekle bir baş so-
van bulunca,

-Allah Allah! ... Ekmeği
var,sovanı var...Öyleyse bu
herif neye öldü acep!... diye
pek şaşmışlar.

Bu çok güzel fıkrayı en az
otuz okurumuz göndermiştir ...
Çok bilinen fıkra olduğu için
yayınlayamadık. Bir başkası:

"Bir köylüye ,bu parti ikti-
darının mı,yoksa eski parti ik-
tidarının mı daha iyi olduğu
sorulunca köylü de şu olayı
anlatmış:

Bir gün karım ve baldızım-
la kasabaya gidiyorduk.Yol üs-
tündeki dere taşmış.İlkin karı-
mı sırtıma alıp karşı kıyıya ge-
çirdim.Döndüm geriye, baldı-
zımı sırtladım.Dere coşkun ..
Ha düştüm ,ha düşeceğim. Tam
o sırada baldız ,sırtımda cilve-
lenerek,

-Enişte,ablam mı ağır, ben
mi yoksa? diye sormaz mı!

-Ulan,dedim,sırtıma bin-
dikten kelli,ben sizin ikinizin
de..."

Bu da,ilki gibi güzel ama
en az yirmi okurumuz gönder -

1968 MONTREAL YARIŞMASINDA BÜYÜK ÖDÜLÜ PAYLAŞAN KARİKATÜR : (EDUARDO DEL RIO- MEXICO)

